

Наедно съ него тѣ сж държали и най-първата, поставена на по-модерни начала, Сливенска *спицерия* (аптека-дрогерия).

Обработването на *тютюна* е било сравнително слабо въ Сливенско. По-рано тютюна ще се е сѣлѣ при самия градъ, въ каквато смисълъ сочи названието *тютюнлукъ* около Равна-рѣка, по пѣтя отъ Хисарлѣка за Кушъ-бунаръ.

Съгласно статистичнитѣ изследвания за 1893 г. (София, 1897 г.) въ тогавашния Сливенски окръгъ имало засѣто 7,000 хектара тютюнъ (100 килограма по 180 лева, а цѣлото производство 12,600).

Ленъ и конопъ за сжщия окръгъ и презъ сжщата година имало всичко 38 хектара (единъ хектаръ 500 лева),

Разни други поминъци.

Още въ началото на икономичния развой на Сливенъ споменахме, че по-голѣмата частъ отъ нижки за поминъцитѣ тукъ презъ срѣдновѣковнитѣ ни царства, ще се намѣрятъ въ раннитѣ и даже по-последни години на робството ни подъ турцитѣ. За единъ отъ тия поминъци на първо мѣсто посочихме *копринарството* или *бубарството*.

За Сливенското копринарство презъ срѣднитѣ вѣкове ний нищо почти не знаемъ, но отъ самта развита тукъ домашна индустрия презъ робството, въ която главния чинителъ е била *жената* тъкачка, кройчка и шивачка на собственитѣ си дрехи, въ които пъкъ единъ отъ важнитѣ и възпѣти въ епоса елементи е била *коприната*, може да се заключи, че копринената индустрия е била популярна тукъ още въ доволно стари години. Въ Сливенъ има и презимена *копринджии*, които днесъ сж почти забравени и нѣкои биха помислили, че копринарството въ Сливенъ тепърва се начева следъ освобождението. Даже и Сливенци, които не се сочатъ малко по-назадъ въ миналото си, твърдятъ, че както копринарството тѣй и пчеларството между тѣхъ се зараждатъ за смѣтка на изчезли или пропаднали мѣстни поминъци, както напримѣръ се посочва за периода следъ пропадането на розовото производство въ Сливенъ. Въпроса е за известни промежутъци, презъ които нѣкои стари тукъ поминъци сж претърпѣли времененъ упадъкъ за да се възобновятъ отпосле наново. Такъвъ е случая съ Сливенското *копринарство* и *пчеларство*. Последното при наличността на разни плантации въ Сливенъ е било много по-развито тогава отколкото днесъ съ огледъ на неговото надеждно тукъ бждеще¹⁾.

¹⁾ Професоръ *Хахщетеръ*, който посетилъ Сливенъ презъ 1869 г. забелязва, че града Сливенъ (Sliwno) давалъ годишно 5—6000 оки коприна, очевидно пшшули (dagegen produciert die Stadt 5—6000 okka Seide jährlich; Mittheil der kais. und-königl. Geogr. Gessel. in Wien. 1870, B. XIII, s. 580 etc.)